

Scenariusz zajęć warsztatowych

W ramach zadania „ANI SŁOWA! Odbiór niewerbalnych wytworów kultury – teatr tańca”

Część I

Wprowadzenie

1. CELE

Poszerzenie kompetencji kulturowych; przygotowanie do pełnego, samodzielnego i świadomego uczestnictwa w kulturze; wyposażenie w podstawowe narzędzia umożliwiające odbiór spektakli tanecznych oraz spektakli teatru tańca.

2. METODY

wykład
dyskusja
burza mózgów
prezentacja przygotowana przez uczniów

3. PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Komunikacja

Sposoby komunikacji, z uwzględnieniem współczesnych form.

Pojęcia: kod językowy, komunikacja werbalna, komunikacja niewerbalna

Dyskusja

2. Funkcja komunikacyjna tańca.

Co i w jaki sposób sztuka może komunikować?

Inne funkcje tańca.

Burza mózgów

3. Taniec jako abstrakcyjny obraz rzeczywistości.

Uczniowie zostają podzieleni na dwie grupy - pierwsza grupa buduje konkretną opowieść, dotyczącą minionego dnia; druga grupa stara się opowiedzieć tę historię wykorzystując jedynie ruch.

Praca w grupach

4. Taniec a muzyka i emocje

Emil Jaques Dalcroze i jego gimnastyka rytmiczna oraz Francoise Delsarte i gestyka – powiązanie tańca z gestem i muzyką.

Elementy wykładu

5. Balet klasyczny i jego „kod językowy”

Uczniowie na podstawie znanych przykładów spektakli baletowych, próbują stworzyć charakterystyczny dla nich „kod językowy”, czyli podstawowe zasady ruchu tancerzy i budowy przedstawień baletowych. Alfabet ruchowy.

Burza mózgów.

6. Ekspresjonizm w tańcu – swoboda w formie, swoboda w treści, czyli taneczna rewolucja.

Elementy wykładu

7. Podsumowanie pierwszej części zajęć.

Podkreślenie wieloznaczności tańca i jego abstrakcyjnego wymiaru oraz różnych funkcji, jakie spełniał kiedyś i jakie spełnia współcześnie.

Scenariusz zajęć warsztatowych

W ramach zadania „ANI SŁOWA! Odbiór niewerbalnych wytworów kultury – teatr tańca”

Część II

Intuicyjna interpretacja fragmentów spektakli

1. CELE

Poszerzenie kompetencji kulturowych; przygotowanie do pełnego, samodzielnego i świadomego uczestnictwa w kulturze; wyposażenie w podstawowe narzędzia umożliwiające odbiór spektakli tanecznych oraz spektakli teatru tańca.

2. METODY

wykład
dyskusja
burza mózgów
prezentacja przygotowana przez uczniów
prezentacja multimedialna

3. PRZEBIEG ZAJĘĆ

Uczniowie zostają podzieleni na trzy grupy – każda z grup prezentować będzie własną analizę konkretnego, przypisanego tylko tej grupie, fragmentu spektaklu, narzucając ją pozostałym uczniom, którzy po zakończeniu prezentacji będą mieli możliwość wejścia w polemikę z prelegentami.

Analiza powinna się opierać o konkretne wyznaczone przez nauczyciela zagadnienia:

- a. Scenografia
- b. Kostiumy
- c. Muzyka
- d. Emocje na scenie, emocje wywoływane w widzu
- e. Charakter ruchu
- f. Fabuła/brak fabuły

W analizie wykorzystana powinna być maksymalna liczba przymiotników.

Grupa 1 – Maurice Béjart, „Święto wiosny” (fragmenty)

Grupa 2 – Pina Bausch, „Ofiara wiosny” (fragmenty)

Grupa 3 – Katarzyna Kozyra, „Święto wiosny” (fragmenty)

Uczniowie przystępując do oglądania i potem analizy spektakli nie znają tytułów ani twórców przedstawień. Wszystkie dodatkowe informacje dotyczące prezentacji podane zostaną po przeprowadzeniu wszystkich analiz.

Uczniowie po zakończonych analizach mają za zadanie wskazać różnice i podobieństwa wszystkich trzech spektakli.

Nauczyciel odczytuje także fragment libretta baletu „Święto wiosny”, jako inspiracji wszystkich trzech spektakli. Wskazuje różnice gatunkowe pomiędzy fragmentami.

Zapoznaje uczniów z definicją teatru tańca.

Podsumowanie

Uczniowie dzielą się swoimi własnymi odczuciami i emocjami, jakie wywołały w nich spektakle. Nauczyciel podkreśla znaczenie skojarzeń oraz odwoływania się do własnych doświadczeń w odbiorze sztuki współczesnej. Podkreśla wielość możliwości interpretacyjnych oraz konieczność emocjonalnego otwarcia się na sztukę, porzucającego próby znalezienia odpowiedzi na pytanie „Co poeta miał na myśli?”.

Agata Syrek

Scenariusz spotkania uczniów z artystami Krakowskiego Teatru Tańca

w ramach zadania

„ANI SŁOWA! Odbiór niewerbalnych wytworów kultury – teatr tańca”.

1. Przywitanie uczniów w Nowohuckim Centrum Kultury.
2. Przedstawienie twórców i wykonawców spektakli „Kwadryga na TRZECH” i „Cicindela”.
3. Pytania „na gorąco”.
4. Przybliżenie uczniom inspiracji spektaklowych – malarstwo, rzeźba i literatura.
5. Zamiana miejsc - pytania twórców do widzów – pierwsze próby interpretacyjne.
6. Przybliżenie uczniom metod pracy w teatrze tańca oraz sposobu funkcjonowania Krakowskiego Teatru Tańca.
7. Emocje – centrum spektaklu.
Rozmowa o emocjach aktorów-tancerzy oraz emocjach widzów. Choreograficzne i reżyserskie zabiegi, służące projektowaniu określonych reakcji widza.
8. Odczuwanie, doświadczenie, skojarzenie – jako droga interpretacji.
9. Pytania uczniów do choreografa i tancerzy.
10. Zapoznanie uczniów z ofertą artystyczną Nowohuckiego Centrum Kultury.
11. Wypełnienie ankiet dotyczących całego zadania.

Agata Syrek

Scenariusz spotkania uczniów z artystami Krakowskiego Teatru Tańca

w ramach zadania

„ANI SŁOWA! Odbiór niewerbalnych wytworów kultury – teatr tańca”.

1. Przywitanie uczniów w Nowohuckim Centrum Kultury.
2. Przedstawienie twórców i wykonawców spektakli „Kwadryga na TRZECH” i „Cicindela”.
3. Pytania „na gorąco”.
4. Zaproponowanie uczniom zabawy w „10 PYTAŃ DO...”. Za pomocą 10 pytań, które uczniowie mogą zadać twórcom muszą dotrzeć do dwóch konkretnych symboli wykorzystanych w spektaklach oraz określić ich znaczenie.
5. Inspiracje – przybliżenie uczniom źródeł inspiracji obu spektakli. Wyjaśnienie terminu „kwadryga” oraz wspólnie z uczniami rozwikłanie zagadki, gdzie zapodział się czwarty element kwadrygi?
6. Przewrotne zakończenia – próba interpretacji przez uczniów zakończeń spektakli „Kwadryga na TRZECH” i „Cicindela”.
7. Zamiana miejsc - pytania twórców do widzów.
8. Zapoznanie uczniów z metodami pracy w teatrze tańca oraz funkcjonowaniem Krakowskiego Teatru Tańca.
9. Pytania uczniów.
10. Zapoznanie uczniów z ofertą artystyczną Nowohuckiego Centrum Kultury.
11. Wypełnienie ankiet dotyczących zadania.

Agata Syrek

Scenariusz spotkania uczniów z artystami Krakowskiego Teatru Tańca

w ramach zadania

„ANI SŁOWA! Odbiór niewerbalnych wytworów kultury – teatr tańca”.

1. Przywitanie uczniów w Nowohuckim Centrum Kultury.
2. Przedstawienie twórców i wykonawców spektakli „Kwadryga na TRZECH” i „Cicindela”.
3. Pytania „na gorąco”.
4. Podobieństwa i różnice obu spektakli w warstwie formalnej – dyskusja.
5. Coca – cola – symbolem współczesnej rzeźby? Dyskusja o przewrotnym zakończeniu spektaklu „Kwadryga na TRZECH”.
6. Sąd nad „Cicindelą” – uczniowie zostają podzieleni na dwie grupy – oskarżycieli i obrońców. Oskarżyciele wskazują dowody świadczące o tym, że to tancerka w spektaklu pełni rolę tytułowej „cicindeli”, obrońcy wyszukują argumentów wskazujących na to, że „cicindelą” był jednak tancerz.
7. NIC NIE CZUJĘ – rozmowa o emocjach w spektaklu „Cicindela”.
8. Zamiana miejsc – pytania twórców do widzów.
9. Zapoznanie uczniów z formami pracy w teatrze tańca oraz funkcjonowaniem Krakowskiego Teatru Tańca.
10. Zapoznanie uczniów z ofertą artystyczną Nowohuckiego Centrum Kultury.
11. Wypełnienie ankiet przez uczestników zadania.

Agata Syrek

Scenariusz spotkania uczniów z artystami Krakowskiego Teatru Tańca

w ramach zadania

„ANI SŁOWA! Odbiór niewerbalnych wytworów kultury – teatr tańca”.

1. Przywitanie uczniów w Nowohuckim Centrum Kultury.
2. Przedstawienie twórców i wykonawców spektakli „Kwadryga na TRZECH” i „Cicindela”.
3. Pytania „na gorąco”.
4. Fabuła a teatr tańca – dyskusja z uczniami na temat linearności i fabularności prezentowanych spektakli.
5. Arbuz, jabłko i coca – cola – rekwizyt czy symbol? Dyskusja.
6. Teatr tańca a inne dziedziny sztuki – „Cicindela” i literatura, czyli czy spektakle taneczne się czyta? „Kwadryga na TRZECH” i rzeźba, czyli taniec jako obraz w ruchu.
7. Zamiana miejsc – pytania twórców do widzów.
8. Zapoznanie uczniów z formami pracy w teatrze tańca oraz funkcjonowaniem Krakowskiego Teatru Tańca.
9. Zapoznanie uczniów z ofertą artystyczną Nowohuckiego Centrum Kultury.
10. Wypełnienie ankiet przez uczestników zadania.

Scenariusz zajęć warsztatowych

W ramach zadania „ANI SŁOWA! Odbiór niewerbalnych wytworów kultury – teatr tańca”

1. CELE

Poszerzenie kompetencji kulturowych; przygotowanie do pełnego, samodzielnego i świadomego uczestnictwa w kulturze; wyposażenie w podstawowe narzędzia umożliwiające odbiór spektakli tanecznych oraz spektakli teatru tańca. Zapoznanie z różnorodnością spektakli tanecznych (formalną, estetyczną).

2. METODY

Wykład, dyskusja, burza mózgów, prezentacja przygotowana przez uczniów, prezentacja multimedialna

3. ŚRODKI DYDAKTYCZNE

nagrania spektakli:

„Ofiara wiosny”, Pina Bausch

„Self unfinished” Xavier Le Roy

„Streng fish” DV8

“Duo no. 1” La la la Human Steps

4. PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Wprowadzenie – Funkcje tańca. Język tańca. Taniec w mediach. Dyskusja.

2. Różnorodność sztuki – różnorodność środków artystycznych. Dyskusja.

3. Uczniowie na podstawie obejrzanego wcześniej fragmentu spektaklu „Ofiara wiosny” Piny Bausch określają podstawowe cechy gatunkowe teatru tańca, wskazując na środki i zabiegi artystyczne wykorzystywane w spektaklu. Praca w zespołach.

4. TANIEC – NIE TANIEC

Uczniowie wspólnie z nauczycielem oglądają fragment spektaklu Xaviera Le Roy „Self unfinished”, komentując go na gorąco.

Zapoznanie uczniów z pojęciem konceptualizmu.

5. Czy ruch jest tańcem?

Dyskusja na temat definicji tańca, na podstawie obejrzanych dotąd spektakli oraz własnych wyobrażeń, wiedzy i doświadczeń.

6. Taniec fizyczny – fragment spektaklu „Duo no 1”. Zestawienie spektaklu z poprzednim konceptualnym fragmentem. Porównanie.

7. Słowo w tańcu – użycie słowa w spektaklu tanecznym, na przykładzie „Streng fish”, zespołu DV8.

8. Podsumowanie. Uczniowie na podstawie wszystkich obejrzanych podczas zajęć fragmentów spektakli tworzą „portret opisowy” spektakli tanecznych, jakie chcieliby oglądać w teatrze.

Scenariusz zajęć warsztatowych

W ramach zadania „ANI SŁOWA! Odbiór niewerbalnych wytworów kultury – teatr tańca”

1. CELE

Poszerzenie kompetencji kulturowych; przygotowanie do pełnego, samodzielnego i świadomego uczestnictwa w kulturze; wyposażenie w podstawowe narzędzia umożliwiające odbiór spektakli tanecznych oraz spektakli teatru tańca. Zapoznanie z różnorodnością spektakli tanecznych (formalną, estetyczną).

2. METODY

Wykład, dyskusja, burza mózgów, prezentacja przygotowana przez uczniów, prezentacja multimedialna.

3. PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Komunikacja

Sposoby komunikacji, z uwzględnieniem współczesnych form.

Pojęcia: kod językowy, komunikacja werbalna, komunikacja niewerbalna

Dyskusja

2. Funkcja komunikacyjna tańca.

Co i w jaki sposób sztuka może komunikować?

Inne funkcje tańca.

Burza mózgów

3. Taniec jako abstrakcyjny obraz rzeczywistości.

Uczniowie zostają podzieleni na dwie grupy - pierwsza grupa buduje konkretną opowieść, dotyczącą minionego dnia; druga grupa stara się opowiedzieć tę historię wykorzystując jedynie ruch.

Praca w grupach

4. Ciało – podstawowe narzędzie tancerza.

Fragmety spektakli „Körper” Sashy Waltz

„Self unfinished” Xaviera le Roy

Analiza spektakli, dyskusja.

5. Granice ciała – granice sztuki.

na podstawie „Self unfinished” Xaviera le Roy i „Święta wiosny” Katarzyny Kozyry.

Analiza, dyskusja.

6. Podsumowanie

Podkreślenie znaczenia skojarzeń oraz odwoływania się do własnych doświadczeń w odbiorze sztuki współczesnej. Zaakcentowanie wielości możliwości interpretacyjnych oraz konieczności emocjonalnego otwarcia się na sztukę, porzucającego próby znalezienia odpowiedzi na pytanie „Co poeta miał na myśli?”.